

DRUHÁ NEDEĽA PO NARODENÍ PÁNA C

Hovorí sa, že každý začiatok je ťažký. Nuž, ani tento náš nebude ľahký, keď sa máme zamyslieť nad vzletnosťou Prológu evanjelistu Jána, ktorý nie je možné ľahko pochopiť a ešte k tomu vysvetliť. (Preto sa evanjelista Ján vyobrazuje ako orol, lebo orol vysoko lieta). Ale, že je Prológ dôležitý, svedčí o tom historický záznam z čias našich vierozvestcov, svätých Konštantína a Metoda. Pretože, keď prichádzali na Veľkú Moravu, vtedy cestou svätý Konštantín preložil ako prvý práve text zo Svätého Písma do novovytvoreného písma tento Prológ. Tiež máme historický záznam zo života jedného z najväčších teológov stredoveku - svätého Tomáša Akvinského. Keď uvažoval o tomto texte, tak vraj s veľkou úctou kľáčal na kolenách. Podobne, ako svätý Tomáš. by sme aj my mali dnes pri počutí alebo čítaní tohto textu rozjímať kľáčiac na kolenách.

Na slávnosť Narodenia Pána pri svätej omši vo dne sme mali možnosť vypočuť si túto stať evanjelia, ktorú počúvame aj dnes, keď sme sa od vianočných sviatkov trochu vzdialili. Cirkev nás aj touto staťou evanjelia učí rozjímať o Ježišovom narodení. Pokúsme sa zamyslieť najmä nad slovami: «Do svojho prišiel a vlastní ho neprijali» – lebo tieto slová sa nás najviac dotýkajú. Prvé odmietnutie sa dostalo Ježišovi vtedy, keď jeho rodičia v Betleheme hľadali ubytovanie a dostalo sa im miesto v špinavej maštaľke, kde sa narodil Syn Boží. Druhé odmietnutie sa Ježišovi dostalo, keď ho vlastný národ neprijal ako Mesiáša, ale vyhodil ho za mesto Jeruzalem, kde ho ukrižoval. Všimnime si udalosti súvisiace s príchodom troch mudrcov od Východu, ktorí – ako budeme uvažovať 6. januára – navštívili kráľa Herodesa, aby sa dozvedeli, kde sa narodil Kráľ, ktorého hviezdu videli na oblohe. Herodes si dal zavolať kňazov z chrámu, aby mu z prorociev povedali, kde sa nachádza to miesto. Kňazi mu hneď citovali z prorokov, že je to Betlehem. Stovky rokov čakali na tento príchod, ale keď mali prejsť len 8 km z Jeruzalema do Betlehema, aby sa radostne presvedčili o narodení Mesiáša, tak nikto z nich neurobil preto ani krok.

Pravda, my odsudzujeme neprijatie Pána Ježiša, čo je správne, lebo by sa aj nám mohlo stať, že mu pripravíme tretie neprijatie. Uvážme, aký by to bol voči Pánu Bohu veľký nevďak. Plne patríme jemu, lebo On je stvoriteľ všetkého a stvoril aj nás a ešte k tomu poslal nám svojho Syna, aby sa stal naším bratom. Má teda plné právo vstúpiť k nám do našich životov.

Z toho dôvodu musíme uvážiť, prečo chce Pán Ježiš, aby sme ho prijali? Odpoveď je v ďalšej vete: „Ale tým, ktorí ho prijali, dalo moc stať sa Božími deťmi...“ Neprihádza, aby nám bol na ťarchu, neprihádza nič od nás pýtať alebo požičať, on nič od nás nepotrebuje. Naopak, prichádza, aby nás obohatil. Chce nás obdarovať veľmi vzácnym darom. Chce nás všetkých urobiť synmi a dcérami nebeského Otca. Lebo, kto prijme Pána Ježiša, tak s ním vytvorí jednotu. Preto už nikto z nás nie je iba mužom či ženou, či dieťaťom alebo starcom ako dovtedy, ale po jeho narodení, keď sme ho vo všetkom, čo súvisí s ním prijali, tak sme sa stali synmi a dcérami nebeského Otca a Ježišovými bratmi a sestrami. Veď preto sa Syn Boží narodil, aby sa človek mohol stať synom či dcérou Nebeského Otca. No, nie je to úžasné? Všimnime si slovíčko „mohol.“ Nemôžeme sa nazdávať, že tento dar synovstva Božieho dostaneme bez nášho pričinenia. O to sa musíme sami usilovať, lebo v evanjeliu je jasne napísané, že stať sa dcérou či synom Božím, je v tom, že ho musíme prijať. Z toho nasleduje, že bez našej spolupráce nemôžeme byť synmi a dcérami nebeského Otca. On nás stvoril bez nás, ale bez nášho pričinenia nás nespasí. Máme preto tak žiť, aby – obrazne povedané – naša duša bola vždy jasľami, v ktorých bude prítomný Ježiš Kristus, z čoho bude vyplývať aj náš praktický kresťanský život. Toto je hlboký zmysel Vianoc. Istý kresťanský mystik na, to povedal nádhernú vetu: „Keby sa Kristus tisíckrát narodil v Betleheme, ale v tebe nie, tak ty zostaneš naveky zatratený.“

Otvorme si preto srdcia a prijmime Pána Ježiša, aby sme si boli tu na zemi navzájom bratmi a sestrami, lebo vtedy budeme synmi a dcérami nebeského Otca tak tu na zemi ako aj po smrti v nebi.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.